

Arrest

nr. 271 048 van 8 april 2022
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 21 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

Verzoeker en verzoekster in de zaak nr. 270 281 (hierna, respectievelijk: verzoeker en eerste verzoekster) en verzoekster in de zaak nr. 270 287 (hierna: tweede verzoekster), die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 15 februari 2020 België binnen met een paspoort met visum en verzoeken op 17 februari 2020 om internationale bescherming. Op 16 december 2021 beslist de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) ten aanzien van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoekster wordt genomen, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te bezitten. U bent geboren op (...) 1978 . U huwde met J. A. S. B. (...), met wie u samen een dochter kreeg, S. R. R. A. (...). Uw eerste man overleed in 1999 aan de gevolgen van leukemie. In 2008 huwde u met uw huidige man, B. B. M. De J. (...). Samen hebben jullie twee minderjarige kinderen, B. R. B. A. (...) en B. R. A. V. (...). U werkte in El Salvador als kwaliteitsverantwoordelijke. U woonde samen met uw gezin in uw eigen woning in Cuscatancingo in El Salvador.

Toen uw zoon negen jaar was, werd hij op school een keer aangesproken door een kind dat groter dan was dan hem. Er werd tegen uw zoon gezegd dat hij zijn fles water moest afgeven, anders zou hij vermoord worden. Uw zoon was bang en wilde niet meer naar school gaan. U ging spreken met de leerkrachten en zij verzekerden u dat er voor uw zoon zou gezorgd worden. Uw zoon ging terug naar school en kende nadien geen problemen meer.

Op 16 januari 2020 werden u en uw man tegen gehouden toen jullie in de auto zaten op de terugweg van uw ex-schoonmoeder, S. H. A. D. (...) de moeder van uw eerste echtgenoot. Twee gewapende mannen vroegen naar de volmacht van het huis van uw ex-schoonzus, B. D. M. J. (...). U had namelijk met een volmacht het huis van J. (...), die al eerder El Salvador had verlaten, verkocht. J. (...) werd begin maart 2019 bedreigd door El Barney, een leider van de bende MS en de halfbroer van J. (...), omdat J. (...) geen handtekening wilde zetten op een blanco blad na de begrafenis van haar vader, A. (...). Eén maand later verliet ze samen met haar gezin El Salvador. De twee mannen die jullie tegenhielden, waren gestuurd door El Barney om van u de volmacht voor de verkoop van het huis van J. (...) te verkrijgen. U werd bedreigd omdat u J. (...) hielp. Uw man kon de wagen versnellen waardoor jullie konden wegrijden. U verhuisde diezelfde dag samen met uw gezin naar Negapa, waar de moeder van uw man woont. U nam contact op met J. (...), waarna jullie besloten om El Salvador te verlaten vanwege de bedreigingen van El Barney. U vreest door hem te worden gedood.

Samen met uw man en kinderen verliet u El Salvador op 14 februari 2020. Op 17 februari 2020 dienden jullie allen in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort en dat van uw gezinsleden, uw huwelijksakte, een notariële akte van de verkoop en een notariële akte van een volmacht van het huis van J. (...), een verkoopakte van een nieuw huis, nieuwsartikelen, een inschrijving aan de universiteit van uw dochter en twee blanco strafregisters.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat u El Salvador heeft verlaten omdat u bedreigd werd door El Barney, een leider van de bende MS en de halfbroer van J. B. de M. (...) (uw ex-schoonzus). U vreest dat u en uw gezinsleden door El Barney gedood zouden kunnen worden omdat u J. (...) geholpen heeft met de verkoop van haar huis (CGVS (...), p. 11-12).

Er wordt vooreerst opgemerkt dat u uw hele leven lang op dezelfde plaats in El Salvador heeft gewoond en nooit problemen heeft gekend met bendeleden. U verklaarde uitdrukkelijk geen contact te hebben

gehad met bendeleden. U heeft nooit aanvaringen gekend met bendeleden in uw woonwijk (CGVS (...), p. 5). U heeft evenmin contact gehad met El Barney, afgezien van toen hij een klein kind was. Sindsdien weet u niets meer over hem (CGVS (...), p. 13).

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat J. (...) haar problemen met haar broer, M. A. (...) alias El Barney, omwille de toe-eigening van haar appartement, niet geloofwaardig werden bevonden door het CGVS gezien zij hieromtrent volstrekt incoherente verklaringen over aflegde (zie beslissing en notities toegevoegd aan het administratieve dossier).

Ook de verklaringen van u en uw man dienaangaande kunnen niet overtuigen. Zo slaagt u er niet in te duiden om welke redenen J. (...) u heeft opgezadeld met de verkoop van haar appartement, aangezien J. (...) zelf bedreigd zou zijn geweest omwille van dat appartement (CGVS (...), p. 13-14). U verklaart dat J. (...) haar huis onder dwang moest afstaan aan El Barney, die dit huis wilde gebruiken om zijn broer, J. A. (...) vrij te krijgen (CGVS (...), p. 14). Dit was een van de redenen waarom J. (...) El Salvador had verlaten (ibid.). U wordt dan gevraagd te duiden om welke redenen J. (...) u opzadelde met de verkoop van haar appartement, gezien de bedreigingen die hiermee gepaard zijn gegaan. U verwijst in eerste instantie naar uw goede band met J. (...), waarna u opnieuw wordt gewezen op het potentiële gevaar dat hieraan verbonden was, gezien de bedreigingen die J. (...) al in maart 2019 zou hebben gekend omwille van dit appartement (CGVS (...), p. 14-15). Hierna herhaalt u simpelweg dat u haar vertrouwenspersoon was en u geen band had met de vader of broers van J. (...) die misdadigers zijn (ibid.). Uit uw verklaringen blijkt bovendien niet dat u problemen heeft gekend toen u dit appartement van J. (...) verkocht eind november 2019 (CGVS (...), p. 15). Evenmin bent u op de hoogte of de nieuwe eigenaar problemen zou kennen omwille van zijn aankoop van dit appartement (CGVS (...), p. 15-16). Aangezien u en J. (...) verklaarden dat dit appartement absoluut door El Barney werd opgeëist, is het toch opvallend dat u dit appartement zonder problemen kon verkopen en u geen weet heeft of de nieuwe eigenaar daardoor problemen heeft gekend. Tevens wordt opgemerkt dat u het appartement reeds enkele maanden verkocht had toen u werd aangesproken door de mannen van El Barney. U wordt er dan ook op gewezen dat die volmacht van dat huis niets meer waard was, waarna u vaagweg stelde dat zij er nog niet waren achter gekomen dat het huis verkocht was (CGVS (...), p. 16). Gevraagd om welke reden de mensen van El Barney u nog zouden viseren, aangezien u die volmacht en dat huis van J. (...) aldus niet meer in uw bezit had, herhaalt u simpelweg dat zij toen nog niet wisten dat het huis verkocht was (ibid.). Concreet gevraagd waarom ze u heden dan nog zouden viseren, stelt u dat dit is omwille van de volmacht van het huis (CGVS (...), p. 17). U wordt er vervolgens op gewezen dat als zij echt zo graag dat appartement wilden, zij toch al te weten zouden zijn gekomen dat dit appartement verkocht was en aldus niet meer in uw bezit was, maar u slaagt er niet in hier een verklarend antwoord op te geven (ibid.). U wordt nog een laatste keer gevraagd om welke redenen u vandaag gevisieerd zou worden, waarbij u niet verder komt dan opnieuw naar die volmacht te verwijzen en toe te voegen dat u het nu niet weet (ibid.).

Met betrekking tot de documenten die u neerlegt aangaande het huis van J. (...), dient het volgende te worden opgemerkt. De notariële aktes aangaande de volmacht en verkoop van het appartement van J. (...) tonen hooguit aan dat u de verkoop van het appartement van J. (...) en de aankoop van een nieuwe woning heeft geregeld (CGVS (...), p. 9-10, vertalingen in het administratieve dossier). Hieruit blijkt geen enkel bewijs van de problemen of bedreigingen die u dienaangaande met El Barney zou gekend hebben.

Hetgeen verder uw voorgehouden problemen met El Barney ondermijnt, is de vaststelling dat u uw eigen huis verhuurt aan een vriendin met wie u in contact staat (CGVS (...), p. 17). Volgens haar zijn er nooit mensen naar uw huis gekomen om u of die volmacht op te zoeken (CGVS (...), p. 18). Ook uw schoonfamilie, bij wie u uw laatste weken in El Salvador heeft gewoond, heeft geen problemen of bezoek gekend van handlangers van El Barney (ibid.).

Vorst wordt opgemerkt dat J. (...) in beroep is gegaan tegen haar beslissing van het CGVS. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RvV) oordeelde in haar arrest nr. 243705 van 5 november 2020 dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming en dat J. (...) en haar gezin niet aannemelijk gemaakt hebben dat zij "alle, in hun individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de overheid hebben uitgeput. (...) Uit hun verklaringen en de door hen neergelegde documenten blijkt immers dat verschillende familieleden van verzoekster strafrechtelijk worden vervolgd door de Salvadoraanse justitie. Zo werden verzoeksters vader en broer J.A. in 2018 gearresteerd in de Operatie Nexos-Narcos, waarin ook leden van de politie, voormalige voetballeiders en een voormalige burgemeester werden

aangehouden (zie administratief dossier, stuk 3.5. "Vrijlating geweigerd voor broer van "El Barney", 9 januari 2019) op beschuldiging van het leiden van een organisatie die actief is in drugshandel. Volgens dit artikel heeft deze organisatie vertakkingen in Colombia, Costa Rica en Guatemala en liep het onderzoek sinds 2016 en verklaarde het openbaar ministerie dat ze getuigenissen hadden van onderzoekers die als klanten waren geïnfiltreerd. Ook de broer van El Barney, M.A.B.C. (zie stuk verzoekschrift, stuk A. 4, "Structuur onder leiding van Reyes bewoog miljoenen in illegale operaties: broer van MS-13 leider "El Barney" maakt deel uit van het netwerk", 10 januari 2020), werd in januari 2020 gearresteerd op beschuldiging van witwassen van gelden, verduistering en fraude. Volgens dit door verzoekers neergelegde artikel maakte M.A.B.C. deel uit van een organisatie rond een voormalig voorzitter van het Parlement, Reyes Morales. Ook El Barney wordt nog steeds gezocht, onder meer door de Verenigde Staten en is sinds 2013 voortvluchtig. Daaruit blijkt dat ingeval van verzoeksters familie er wel degelijk gerechtelijke stappen zijn ondernomen en dat belangrijke familieleden zijn opgepakt. Daaruit volgt dat, in tegenstelling tot wat beide partijen ter terechtzitting stellen, ondanks het gebrekkige justitieel en politieel apparaat, in het geval van verzoekers familie wel degelijk werd opgetreden door justitie. Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoekers geen poging hebben ondernomen om bescherming vanwege de overheid te bekomen toen zij zich bedreigd voelden door J.A., noch door El Barney. Gezien de gerechtelijke stappen die zijn ondernomen tegen haar broer J.A.; haar vader en M.A.B.C., de broer van El Barney die tot de organisatiestructuur van El Barney behoort, kan evenwel aangenomen worden dat de Salvadoraanse justitie bescherming kan en wil bieden aan verzoekers, mochten zij concrete en reële bedreigingen ontvangen van El Barney of van verzoeksters broer J.A.. In dit verband moet herhaald worden dat de bescherming door de overheid doeltreffend en van niet tijdelijke aard moet zijn. Evenwel betekent dit niet dat de bescherming door de overheid absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door niet-overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. (...) Aangezien, in hun individuele omstandigheden niet aangetoond is dat er geen overheidsbescherming voorhanden is, kunnen de beweerdelijke bedreigingen door niet-overheidsactoren niet beschouwd worden als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Aldus kan het beschermingsverzoek niet leiden tot het toekennen van internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is een verder onderzoek van het beroep in het licht van artikel 48/3 en 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet van voormelde bepalingen van de Vreemdelingenwet niet noodzakelijk wat betreft de beweerdelijke bedreigingen door El Barney en verzoeksters broer J.A.."

Dezelfde redenering is aldus evenzeer van toepassing in uw geval. Ook u toont niet aan bescherming te hebben gezocht bij de autoriteiten in El Salvador (CGVS (...), p. 18). U stelt dat u geen vertrouwen kan hebben in de politie, aangezien zij corrupt zijn. U wordt erop gewezen dat er tegen de mensen die u zouden bedreigen, weldegelijk werd opgetreden door justitie (ibid.). Er werden namelijk gerechtelijke stappen ondernomen tegen J. (...) haar broer J. A. (...) en de vader van J. (...), die in de gevangenis zaten (CGVS (...), p. 14; (...), p. 10). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat de politie geallieerd is met de drugssmokkelaars en bendeleden en de politie hen nog meer zou beschermen dan jullie (CGVS (...), p. 18). Gezien de gerechtelijke stappen die zijn ondernomen tegen handlangers van El Barney, kan evenwel aangenomen worden dat de Salvadoraanse justitie bescherming kan en wil bieden aan u en uw gezin, mochten jullie concrete en reële bedreigingen ontvangen van El Barney of zijn handlangers. U stelt dienaangaande dat er niets in dat uw familie garanties biedt, aangezien mensen gevangen zetten volgens u een soort show is die wordt opgevoerd en zij mensen buiten de gevangenis aansturen door bevelen te geven (CGVS (...), p. 19). U stelt simpelweg geen bescherming te hebben gevraagd omdat u geen bescherming zou krijgen, hetgeen een louter blote bewering is die u niet in concreto weet aan te tonen (ibid.).

Omwille van bovenstaande vaststellingen blijkt aldus niet dat er, aangaande de voorgehouden problemen met El Barney, in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Daarnaast stelt u dat uw zoon een keer bedreigd is geweest op school door een medeleerling die zijn flesje water opeiste toen hij negen jaar oud was (CGVS (...), p. 5). Uw zoon wilde om die redenen niet meer naar school gaan, hij bleef twee weken thuis. U ging spreken met een leerkracht op school, waarna de leerkracht u verzekerde dat er voor hem gezorgd ging worden en dat niemand hem iets zou aandoen. Uw zoon ging opnieuw naar school en heeft nadien geen contact meer gehad met die persoon die hem zou bedreigd hebben (ibid.). Een dergelijk eenmalig incident uit het verleden het verleden is

onvoldoende om te besluiten dat u of uw kinderen actueel een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade lopen.

U stelt tevens dat uw kinderen ontvoerd of gerekruteerd zouden kunnen worden door de bendes in El Salvador, omdat u dit zag en hoorde in de nieuwsberichten (CGVS (...), p. 12). Gevraagd om welke reden u denkt dat uw zoon gerekruteerd zou kunnen worden, stelt u vaagweg dat dit dagelijks gebeurt met jongeren en bendeleden jongeren willen pakken of dingen in hun hoofd kunnen praten (CGVS (...), p. 20). Dit blijkt aldus een louter hypothetische vrees die u niet in concreto weet te staven, daar u niet verder komt dan te verwijzen naar de algemene situatie (CGVS (...), p. 11-12, p. 20). Uw man stelt eveneens geen andere vrees te hebben voor uw kinderen (CGVS (...), p. 24).

Tenslotte stelde u dat u en uw gezin, omwille van jullie verblijf in België, gevaar lopen in El Salvador ((...), p. 19). Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebt u in concreto aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van uw verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U slaagt er echter niet in concrete

elementen aan te halen waaruit blijkt dat u omwille van uw buitenlands verblijf in het vizier zal komen te staan van criminele bendes (CGVS (...), p. 19-20). Gevraagd hoe uw verblijf in het buitenland precies tot problemen zou kunnen lijden, stelde u vaagweg dat ze vragen zouden stellen omtrent waar u zou hebben uitgehangen. Gevraagd hoe dit concreet tot problemen zou kunnen leiden, stelde u louter dat ze jullie zouden kunnen vermoorden (CGVS (...), p. 19). Uit uw verklaringen bleek echter niet dat u ooit problemen heeft gehad met bendeleden in uw wijk (CGVS (...), p. 5). U werd hier dan ook op gewezen, waarna u simpelweg herhaalde dat ze vragen zouden kunnen stellen over jullie afwezigheid en ze u zouden kunnen vermoorden (CGVS (...), p. 19-20). U voegde nog toe dat u er 42 jaar gewoond heeft, maar dat u nu verdwenen bent en ze u aldus als een onbekende zouden beschouwen waardoor ze zouden kunnen denken dat u info heeft doorgespeeld aan andere kolonies, wat voor problemen zou kunnen zorgen (ibid.). U slaagt er aldus niet in uw beweerde toekomstige problemen omwille van uw verblijf in buitenland te concretiseren.

U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De paspoorten van uw en uw gezinsleden, uw huwelijksakte en de blanco strafregisters hebben enkel betrekking op uw identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling, elementen die heden niet betwist worden. Het inschrijvingsbewijs van uw dochter toont aan dat uw dochter was ingeschreven op de universiteit, een element dat heden niet betwist wordt. De nieuwsartikelen die uw man heeft neergelegd, hebben evenmin betrekking op de persoonlijke situatie van u en uw gezin, jullie worden hier niet in vermeld (CGVS (...), p. 4-5).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker – i.e. de echtgenoot van eerste verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te bezitten. U bent geboren op (...) 1982. U bent geboren en getogen in Tronkas del Norte, waar u gewoond heeft tot in 1997. In 1997 werd u tegengehouden op de plaats waar u studeerde door onbekenden die u ervan beschuldigden dat u de buurt in de gaten hielden. U werd door hen geslagen en met een mes in uw rug gestoken. U kon van hen ontsnappen, waarna u een politiecombi tegenkwam die u naar het ziekenhuis bracht. Onderweg kon u een van de bendeleden die u had aangevallen, aanwijzen. Hij werd opgepakt door de politieagenten en geboeid meegenomen. U werd verzorgd in het ziekenhuis, u had gelukkig geen ernstige verwondingen opgelopen. Uw moeder ging enkele dagen later naar de politie om te horen wie er achter zat. De politie liet aan uw moeder weten dat de jongere was vrijgelaten omdat ze geen bewijzen tegen hem hadden. U bent deze jongeren nadien niet meer tegengekomen.

U verhuisde vervolgens naar uw tante, R. C. (...), in de Colonia Dolores, waar u gewoond heeft tot in het jaar 2000. Omwille van uw werk verhuisde u in 2000 terug naar Tronkas del Norte, waar u opnieuw bij uw broer ging wonen. In 2001 was u met een groep vrienden inkopen aan het doen in een winkel toen jullie beschoten werden door een bendelid. Deze winkel bevond zich in een zone die de scheidingslijn betrof tussen twee bendes. U werd door drie hagelbollen geraakt en ook uw neef werd door een kogel geraakt. U werd afgevoerd naar het ziekenhuis. Daar werd u geopereerd, de kogels hadden geen organen geraakt. U mocht nadien het ziekenhuis verlaten. U denkt dat de schutter wilde toetreden tot de bende, waarvoor hij een groep mannen moest beschieten. Aangezien jullie met vier mannen aan een winkel stonden, denkt u dat hij jullie daarom heeft uitgekozen om te beschieten. Een maand later kwam een onbekende jongen naar uw huis en zei hij dat u geen klacht mocht gaan indienen. U zei tegen de politie dat u geen verklaringen wilde afleggen omdat u geen problemen wilden. De politie besloot uiteindelijk de zaak af te sluiten op vraag van u en uw moeder. U verklaarde na dit incident geen andere problemen te hebben gehad met die bende.

U begon te werken en u huwde in 2002 met uw vrouw, R. D. B. J. A. (...). U verhuisde naar haar woning in Cuscatancingo. Samen hebben jullie twee kinderen, A. V. (...) en B. A. (...). U werkte als arbeider en nadien als zeefdrukker.

Toen uw zoon negen jaar was, werd hij op school een keer aangesproken door een kind dat groter dan was dan hem. Er werd tegen uw zoon gezegd dat hij zijn fles water moest afgeven, anders zou hij vermoord worden. Uw zoon was bang en wilde niet meer naar school gaan. Uw vrouw ging spreken met de leerkrachten en zij verzekerden dat er voor uw zoon zou gezorgd worden. Uw zoon ging terug naar school en kende nadien geen problemen meer.

Op 16 januari 2020 werden u en uw vrouw tegengehouden toen jullie in de auto zaten op de terugweg van de ex-schoonmoeder van uw vrouw, S. H. A. D. (...) de moeder van haar eerste echtgenoot. Twee gewapende mannen vroegen naar de volmacht voor de verkoop van het huis van uw vrouw haar ex-schoonzus, B. D. M. J. (...). Uw vrouw had namelijk met een volmacht het huis van J. (...), die al eerder El Salvador had verlaten, verkocht. J. (...) werd in maart 2019 bedreigd door El Barney, een leider van de bende MS en de halfbroer van J. (...), omdat J. (...) geen handtekening wilde zetten op een blanco blad op vraag van de vader van J. (...). Begin april 2019 vluchtte J. (...) samen met haar gezin naar België. De twee mannen die jullie tegenhielden, waren gestuurd door El Barney om van uw vrouw de notariële akte van het huis van J. (...) te verkrijgen zodat zij het konden verkopen. U en uw vrouw werden bedreigd omdat uw vrouw J. (...) geholpen had met de verkoop van haar huis. U kon de wagen versnellen waardoor jullie konden weggrijden.

U verhuisde diezelfde dag samen met uw gezin naar Negapa, waar uw moeder woont. Jullie namen contact op met J. (...), waarna jullie besloten om El Salvador te verlaten vanwege de bedreigingen van El Barney. U vreest door hem of zijn handlangers te worden gedood.

Samen met uw vrouw en kinderen verliet u El Salvador op 14 februari 2020. Op 17 februari 2020 dienden jullie allen in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort en dat van uw gezinsleden, uw huwelijksakte, een notariële akte van de verkoop en een notariële akte van een volmacht van het huis van J. (...), een verkoopakte van een nieuw huis, nieuwsartikelen, een inschrijving aan de universiteit van uw stiefdochter, twee blanco strafregisters en een medisch verslag uit België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaring blijkt dat u in 1997 geslagen en met een mes gestoken bent geweest in de buurt van uw school door onbekenden die vermoedden dat u hen in de gaten was aan het houden (CGVS (...), p. 9). Uit uw verklaringen blijkt dat u hierna geholpen werd door de politie, die u naar het ziekenhuis bracht en een van uw belagers oppakte nadat u hem had aangewezen (ibid.). Deze man werd echter terug vrijgelaten wegens een gebrek aan bewijzen (CGVS (...), p. 10). U heeft deze onbekende bendeleden nadien niet meer gezien (ibid.). In 2001 bent u geraakt door drie kogels bij een schietpartij aan een winkel in de kolonia Tronkas del Norte (CGVS (...), p. 9-10). U vermoedt dat een bendelid jullie beschoten heeft omdat hij wenste toe te treden tot de bende, waarvoor hij een groep mannen moest beschieten (CGVS(...), p. 11). U werd verzorgd in het ziekenhuis (ibid.). Het medisch attest dd. 10.02.2021 staft dat u verschillende vreemde objecten in uw lichaam heeft die chronische pijn veroorzaken. U verklaart dat dit een gevolg is van de schietpartij in 2001 (CGVS(...), p. 5). Een onbekende jongen kwam een maand later tegen u zeggen dat u geen klacht mocht gaan indienen (CGVS(...), p. 12). Na veel ondervragingen besloot de politie op vraag van u en uw moeder om de zaak af te sluiten (ibid.). U heeft nadien geen problemen meer gekend met deze bendeleden (ibid.). Uit deze twee geïsoleerde incidenten die geen verband houden met elkaar en die meer dan twintig jaar geleden hebben plaatsgevonden, kan niet worden opgemaakt dat u heden een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft (CGVS (...), p. 12).

Ten tweede verklaarde u dat u en uw vrouw op 16 januari 2020 werden tegengehouden door gewapende mannen toen jullie in de auto zaten (CGVS (...), p. 15-16). Zij wensten de notariële akte van een huis dat uw vrouw met een volmacht had verkocht (ibid.). Er dient te worden opgemerkt dat deze motieven volledig steunen op de motieven die door uw vrouw, R. D. B. J. A. (...), ter zake werden uiteengezet. U verklaart uitdrukkelijk om dezelfde redenen als uw vrouw El Salvador te hebben verlaten (CGVS (...), p. 17). In het kader van haar asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen. De motieven in deze beslissing zijn integraal van toepassing op uw verklaringen en die luidt als volgt:

“(…)”

De overige door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststelling te ondermijnen. De paspoorten van uw en uw gezinsleden, uw huwelijksakte en de blanco strafregisters hebben enkel betrekking op uw identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling, elementen die heden niet betwist worden. Het inschrijvingsbewijs van uw stiefdochter toont aan dat uw stiefdochter was ingeschreven op

de universiteit, een element dat heden niet betwist wordt. De nieuwsartikelen die u heeft neergelegd, hebben evenmin betrekking op de persoonlijke situatie van u en uw gezin, jullie worden hier niet in vermeld (CGVS (...), p. 4-5).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De derde bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoekster – i.e. de dochter van eerste verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te bezitten. U bent geboren op (...) 1998. U groeide op in Cuscatancingo, waar u woonde met uw moeder R. D. B. J. A. (...), stiefvader B. B. M. De J. (...), jongere broer B. R. B. A. (...) en jongere zus B. R. A. V. (...). Er woonde ook een dienstmeisje bij jullie in die zorgde voor uw jongere broer en zus. Uw vader is overleden aan de gevolgen van leukemie toen u anderhalf jaar was. U was student voedingsingenieur aan de universiteit in El Salvador.

Op 16 januari 2020 werden uw moeder en stiefvader tegen gehouden toen ze in de auto zaten op de terugweg van uw grootmoeder, de moeder van uw vader, S. H. A. D. (...). Twee gewapende mannen vroegen aan uw moeder naar de volmacht van het huis van uw tante, B. D. M. J. (...). Uw moeder had namelijk met een volmacht het huis van uw tante J. (...), die al eerder El Salvador had verlaten,

verkocht. J. (...) werd begin maart 2019 bedreigd door El Barney, een leider van de bende MS en de halfbroer van J. (...), omdat J. (...) geen handtekening wilde zetten op een blanco blad na de begrafenis van uw grootvader. Begin april 2019 vluchtte J. (...) samen met haar gezin naar België. De twee mannen die uw ouders tegenhielden, waren gestuurd door El Barney om van uw moeder de volmacht voor de verkoop van het huis van J. (...) te verkrijgen. Uw moeder werd bedreigd omdat zij J. (...) hielp. Uw stiefvader kon de wagen versnellen waardoor ze konden wegrijden. U verhuisde diezelfde dag samen met uw gezin naar Negapa, waar de moeder van uw stiefvader woont. Uw moeder nam contact op met J. (...), waarna jullie besloten om El Salvador te verlaten vanwege de bedreigingen van El Barney. U vreest door hem te worden gedood.

Samen met uw ouders, broer en zus verliet u El Salvador op 14 februari 2020. Op 17 februari 2020 dienden jullie allen in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort en een inschrijvingsbewijs aan de universiteit in El Salvador.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig steunt op de motieven die door uw moeder, R. D. B. J. A. (...), ter zake werden uiteengezet (CGVS (...), p. 9-11). U bevestigt dat u om dezelfde redenen als uw moeder El Salvador heeft verlaten (CGVS (...), p. 11). U stelt dat u geen andere problemen heeft gekend (ibid.). In het kader van het verzoek van uw moeder werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen die luidt als volgt:

“(…)”

De overige door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw paspoort heeft enkel betrekking op uw nationaliteit en identiteit. Het inschrijvingsbewijs toont enkel aan dat u was ingeschreven op de universiteit, een element dat heden niet betwist wordt.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Eerste verzoekster en verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 270 281, zijn de moeder respectievelijk de stiefvader van tweede verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 270 287. Daargelaten de door verzoeker bijkomend aangehaalde incidenten in 1997 en 2001 waarbij hij het slachtoffer zou zijn geworden van bendege geweld, beroepen verzoekende partijen zich op dezelfde asielmotieven en zijn de beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In het verzoekschrift van tweede verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker en eerste verzoekster integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 4 van “de Kwalificatierichtlijn”, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partijen merken vooreerst op dat in voorliggende zaken verwezen wordt naar de dossiers van twee (ex-)familieleden waarin een weigeringsbeslissing werd genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) die vervolgens werd bevestigd door de Raad. De link met deze dossiers is gelegen in het feit dat verzoekende partijen één van deze familieleden, J., zouden geholpen hebben met de verkoop van haar huis en hierdoor bedreigd zouden zijn door de halfbroer van J., een lid van de bende MS-13 die bekend is onder de naam El Barney en die

eerder doodsbedreigingen zou hebben geuit ten aanzien van J. en haar echtgenoot. El Barney zou zich het huis in kwestie te allen koste hebben willen toe-eigenen.

Volgens verzoekende partijen dienen er verschillende opmerkingen te worden gemaakt bij de verwijzing in de bestreden beslissingen naar de beoordeling door de Raad in zijn arrest nr. 243 705 van 5 november 2020 inzake de verzoeken om internationale bescherming van J. en haar echtgenoot.

Zo stellen zij ten eerste het gezag van gewijsde van voormeld arrest van de Raad in vraag en zetten zij in dit verband het volgende uiteen:

“Men dient de draagwijdte van bovenstaand arrest van Uw Raad (en zodus zijn impact op huidig dossier) met de nodige voorzichtigheid te behandelen.

In het dossier van J. B. de M. (...) en J. A. M. A. (...) werd in eerste instantie een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen door de CGVS dat vervolgens werd bevestigd door een negatief arrest van uw Raad.

Met bleef hier echter niet bij.

Na het negatief arrest van de RVV hebben J. B. de M. (...) en J. A. M. A. (...) immers andere procedures gestart : ze dienden vooreerst een cassatieverzoekschrift in tegen het gevelde arrest bij de Raad van State en handelden voor het Europees Hof voor Rechten van de Mens (Requête n o 43539/21 J.B. et autres c. Belgique).

Hoewel enerzijds het verzoekschrift voor de Raad van State niet in aanmerking werd genomen (op grond van redenen waarmee verzoekers niet akkoord gaan), vond het verzoekschrift ingediend voor het Europees Hof van de Rechten van de Mens de gewenste weerklank.

Op 9.11.2021, als antwoord op het ingediende verzoekschrift, liet het Europees Hof immers weten dat (stuk 3):

“(...) ».

Inderdaad, na communicatie van het verzoekschrift ingediend door J. B. (...) aan de Belgische Staat, kwam deze laatste naar voren met een transactioneel voorstel om zo de voortzetting van het proces voor het Hof te vermijden.

Het transactioneel voorstel werd als volgt opgesteld (stuk 4):

(....)

Dit voorstel laat ons denken dat de Belgische Staat een veroordeling vreest en zo het proces voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens tracht stop te zetten, wat op zijn beurt serieuze twijfels doet rijzen over haar aansprakelijkheid in het dossier B. (...).

Men kan niet anders dan dit voorstel te interpreteren als een impliciete toegeving van lacunes in het onderzoek van het dossier B. (...).

Via een schrift van 22.11.2021 stelde het Europees Hof overigens pertinente vragen aan de partijen (stuk 5):

(...)

Die, rekening houdend met het transactionele voorstel van de Belgische Staat, negatief dienen te worden beantwoord.

Rekening houdend met volgende elementen:

- het feit dat het arrest van de RVV betreffende de zaak van Mevr. J. B. de M. (...), geboren op (...) 1984 te San Salvador (EL SALVADOR); DVZ-nummer: (...); CGVS-nummer: (...), ex-schoonzus van Mevrouw R. D. B. (...) en Dhr. J. A. M. A. (...), geboren op (...) 1974 te San Salvador (EL SALVADOR), DVZ-nummer: (...); CGVS-nummer: (...), opnieuw werd aangevochten en de aansprakelijkheid van de Belgische Staat in dit dossier in vraag werd gesteld,

- Het feit dat in deze zaak voor het EHRM de Belgische Staat een transactioneel voorstel heeft geformuleerd aan J. B. de M. (...) en haar familieleden

- Het feit dat dit kan worden geïnterpreteerd als een impliciete toegeving dat de Belgische Staat deze zaak onvoldoende en onjuist heeft geanalyseerd

Dient de draagwijdte van het arrest betreffende J. B. de M. (...) waarnaar verwezen wordt in huidig dossier sterk gerelativeerd te worden en rijzen er serieuze vraagtekens bij de juistheid van de analyse die de CGVS uitgevoerd heeft in het dossier B. (...), waardoor het argument dat de CGVS eruit haalt ongegrond is in huidig dossier.

Dit argument is onvoldoende en ongegrond om de geloofwaardigheid van huidig dossier onderuit te halen.

Gezien de context kan men met reden vrezen dat de CGVS ook in huidig dossier tekortschiet in haar analyse en onvoldoende antwoord biedt op het risico van schending van artikel 3 EVRM voor verzoekers alsook de reële bescherming vanwege de Salvadoraanse autoriteiten.”

Verzoekende partijen menen dat, nu de aansprakelijkheid van de Belgische asielinstanties in het dossier van J. B. D. M. in vraag wordt gesteld voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna:

EHRM) en de analyse in dit dossier vermoedelijk gebrekkig is, de verwijzing naar dit dossier om de geloofwaardigheid *in casu* onderuit te halen niet dienstig is.

Zij wijzen ten tweede op hun (niet-betwiste) familieband met J. B. D. M. door het vroegere huwelijk van eerste verzoekster met J. A. S. B. en het feit dat in haar dossier niet werd betwist dat zij de zus, halfzus en dochter is van invloedrijke *mara*-leden die tot in de Verenigde Staten worden gezocht. Als dusdanig vertoont eerste verzoekster een bijzonder risicoprofiel, waarvan het CGVS de ernst blijkbaar niet correct heeft gevat, aldus verzoekende partijen. Zij menen dat het feit dat zij door het vroegere huwelijk van eerste verzoekster en door hun hechte band als familie van J. B. D. M. worden beschouwd op zich al onmiskenbare gevolgen heeft voor hun veiligheid. Zij betogen onder verwijzing naar de COI Focus over de veiligheidssituatie in El Salvador en richtlijnen van UNHCR dat familieleden van personen die bedreigd worden door de bendes ook gevaar lopen. Hierbij komt volgens hen nog het feit dat de familie van verzoeker (onvrijwillig) betrokken raakte bij de persoonlijke problemen van het gezin B. omwille van de verkoop van het huis die aan de familie van eerste verzoekster werd toevertrouwd.

Ten derde citeren verzoekende partijen officiële bronnen die het bestaan van El Barney en het gevaar dat hij kan betekenen zouden bevestigen.

Verzoekende partijen zetten voorts het volgende uiteen over de verkoop van het huis en de actualiteit van hun vrees:

“Verzoekers hebben tijdens hun verhoren uiteengezet hoe hen de notariële akte van het huis werd toevertrouwd door Mevrouw J. B. (...) en hoe zij in eerste instantie geen idéé hadden van het gevaar dat hiermee gepaard ging.

De bende was immers zeer geïnteresseerd in het huis om het te gebruiken in het kader van hun zaken. Ten gevolge van de bedreigingen van El Barney, wetende dat hun leven in gevaar was op grond van de alombekende reputatie van de bendes, zagen ze geen andere uitweg dan het land te verlaten.

Verzoekers gaven duidelijk aan dat El Barney en diens bendeleden geen kennis hadden van het feit dat het huis uiteindelijk verkocht werd door middel van de notariële akte.

Er kan eigenlijk worden vastgesteld dat het feit dat het huis werd verkocht weinig veranderd aan de zaak. Verzoekers zullen immers hoe dan ook worden beschouwd als opposanten van de eisen van de bende, onafhankelijk van het feit dat het nog mogelijk is om die noariële akte te bemachtigen en het huis te verkopen of niet.

Ook al werd het huis al verkocht is is het aannemelijk dat El Barney en diens handlangers erop staan om wraak te nemen op verzoekers. Deze laatsten werden immers al geïdentificeerd en een eerste keer bedreigd. Indien El Barney en zijn handlangers ontdekken dat het huis verkocht is (wat hoogstwaarschijnlijk zal gebeuren) kunnen verzoekers met reden vrezen dat ze gestraft zullen worden omwille van het feit dat ze de eisen van de bende niet hebben nagevolgd.

Integendeel, de vrees van verzoekers vindt grond in officiële bronnen die getuigen van het feit dat de bende geen genade zal tonen.

Verwerende partij ttont geensizns aan dat het omgekeerde kan worden verwacht.”

Verzoekende partijen citeren vervolgens algemene informatie over het door de bendes gebruikte geweld.

Zij wijzen er verder op dat verzoeker tijdens zijn gehoor duidelijk aangaf waarom hij geen klacht heeft ingediend bij de plaatselijke autoriteiten *“ten gevolge van het incident”* en dat hij bovendien toen hij jong was reeds twee incidenten beleefde waarbij de Salvadoraanse autoriteiten volledig passief bleven, ter staving waarvan zij citeren uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud. Zij benadrukken dat dit geen geïsoleerde onbelangrijke incidenten zijn *“maar wel ernsitge incidenten die illustreren hoe bendes te werk gaan, genadeloos zijn en verzoeker, hoewel hij zich nergens aan schuldig maakte, werd bedreigd en gewond”* en geven aan dat dit *“maar een voorbeeld (is) van de ernst van het bendegeweldprobleem”*. Verzoekende partijen menen dat zij met reden aangaven dat de gerechtelijke stappen die in dit dossier werden ondernomen onvoldoende zijn om hun gezin gerust te stellen. Het is immers niet omdat één bendelid gearresteerd wordt dat er geen talrijke andere bendeleden zijn die de bevelen kunnen uitvoeren en het werk van de bende kunnen verderzetten, zo betogen zij.

Verzoekende partijen wijzen er verder op dat zij samen twee minderjarige kinderen hebben en dat hun vrees voor gedwongen rekrutering van deze kinderen door de bendes bevestigd wordt door *“(o)fficiële en betrouwbare bronnen”*, waaruit zij citeren.

Verzoekende partijen betogen vervolgens dat de bestreden beslissingen getuigen van “*een volledig gebrek aan inrekeningname van de culturele context van het dossier*”. Verschillende elementen worden volgens hen steeds weer met een westerse bril geïnterpreteerd, zonder enige beschouwing van hoe het er ter plaatse aan toe gaat, wat onder andere zou hebben geleid tot een buitensporige bewijslast op hun schouders. De vereiste om rekening te houden met de culturele context maakt volgens hen deel uit van de basisbeginselen die doorheen de asielprocedure dienen te worden toegepast, in welk verband zij artikel 15, derde lid, a), van de de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) aanhalen.

Vervolgens argumenteren verzoekende partijen in hoofddeorde dat zij dienen te worden erkend als vluchteling omwille van hun hoedanigheid van (onrechtstreekse) familieleden van *mara*-leiders die geweigerd hebben hun medewerking te leveren aan de *mara*. Zij geven een theoretische uiteenzetting over het begrip “*specifieke sociale groep*” en gaan in op de risicoprofielen die worden vermeld in de COI Focus over de veiligheidssituatie in El Salvador. Zij wijzen erop dat (i) zij familieleden zijn van *mareros*, dat (ii) zij zich tegen hun gezag hebben verzet en dat (iii) *mareros* zich hun huis hebben willen toe-eigenen en dat zij zodoende behoren tot minstens drie groepen die in het bijzonder *at risk* worden geacht door het CGVS, dat hun situatie vanuit dit oogpunt had moeten analyseren, *quod non*.

Tevens menen verzoekende partijen dat zij dienen te worden erkend als vluchteling omwille van hun hoedanigheid van “*ouders van pubers die riskeren het doelwit te zijn van rekrutering of vervolgingsakten vanwege mareros*”. Zij verwijzen naar algemene informatie over de gevolgen van de controle door de bendes in El Salvador voor het leven van jongeren en menen dat het CGVS hun situatie ook vanuit dit oogpunt had moeten analyseren.

Zij menen verder dat de adjunct-commissaris-generaal hun hoedanigheid van *returnees* in geval van (gedwongen) terugkeer naar El Salvador foutief heeft geanalyseerd vanuit het oogpunt van de toekenning van subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en dat dit element in hoofddeorde vanuit het oogpunt van de erkenning van de vluchtelingenstatus, en dus op grond van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, moet worden onderzocht. Zij betogen dat een *returnee* naar El Salvador behoort tot een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet omdat zij door hun verblijf in het buitenland worden geacht over financiële middelen te beschikken.

Verder gaan verzoekende partijen in op het voordeel van de twijfel, waarover zij een theoretische uiteenzetting geven.

Verzoekende partijen menen in ondergeschikte orde in aanmerking te komen voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij gaan achtereenvolgens in op het begrip ‘gewapend conflict’ en het begrip ‘willekeurig geweld’.

Onder verwijzing naar landeninformatie afkomstig van het Georgetown Institute for Women, Peace and Security betogen verzoekende partijen dat de bendes in El Salvador als een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, (van de Vreemdelingenwet) dienen te worden beschouwd. Onder verwijzing naar de vertaling van enkele artikels wijzen zij erop dat zelfs de huidige controversiële president van El Salvador ervan beschuldigd wordt te onderhandelen en zelfs samen te werken met de bendes, die nochtans door de VS als terroristische organisaties werden beschouwd. Zij stellen dat het bendegeweld een zodanig niveau heeft bereikt dat iedereen er het slachtoffer van kan zijn, “*waardoor de criteria van gewapend conflict, conform artikel 48/4 van de bovenvermelde Vreemdelingenwet vervuld zijn*”. Zij citeren verder uit het arrest nr. 243 676 van 5 november 2020 van de Raad en vervolgen:

“De twee incidenten die verzoeker meemaakte, respectievelijk in 1997 en 2001, met een messteek en drie schotwonden als gevolg (wonden die ondersteund worden door meen medisch attest dat voorgelegd wordt in het kader van het dossier), zijn slechts een voorbeeld van het huidige klimaat en de gewelddadige context die in El Salvador heerst.

Verwerende partij probeert deze incidenten te minimiseren en geeft aan dat de plaatselijke politiediensten verzoeker hierbij hebben geholpen hoewel er duidelijk blijkt dat de eerste verdachte werd vrijgelaten na slechts enkele dagen te hebben vastgezeten en voor het tweede incident geen klacht werd ingediend omwille van de bedreigingen.

Indien Uw Raad van mening is dat het niveau van geweld in El Salvador niet als willekeurig geweld kan worden beschouwd in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15.12.1980, dient men te benadrukken dat verzoekers in casu een duidelijk bekleden, behorend tot een risicogroep

geïdentificeerd door de UNHCR, waardoor zij persoonlijk en geïndividualiseerd geïdentificeerd worden door hun belagers, de bende 18, conform artikel 48/4 a en b.”

Verzoekende partijen verwijzen voorts naar landeninformatie van International Crisis Group en Human Rights Watch waarin het gewelddadig optreden van de lokale autoriteiten tegen bendegevoel en de in de Salvadoraanse gerechtelijke en veiligheidsinstellingen alomtegenwoordige corruptie aan de kaak worden gesteld. Zij voegen hieraan het volgende toe:

“Men kan niet negeren dat deze gegevens gekend zijn door de Salvadoranen en dat dit een uiterst ontmoedigend effect heeft op de Salvadoraanse bevolking: kennis hebbende van het bovenstaande, wendt de bevolking zich steeds minder en steeds later tot de overheden, wanneer dit de laatste optie is. Verzoekers dienden een klacht in maar werden vervolgens met de dood bedreigd door deze handeling. Er werd zodanig veel druk op hen gelegd om de klacht terug te trekken dat verzoekers zich niet meer aanboden bij de politie. Verzoeker legt hieromtrent ook een testigo criteriado neer die een soortgelijke situatie illustreert (CGVS II L. (...), p. 3): wat er gebeurt met iemand die weigert mee te werken of die een klacht indient.

Bestreden beslissing weerlegt niet dat een klacht werd ingediend en dat de schuldige nooit werd aangehouden.

Verzoeker gaf duidelijk aan effectief vervolgd te worden door het feit dat hij bescherming inriep van de lokale overheden.

Dit zijn ernstige aanwijzingen dat de plaatselijke bescherming onbestaand is.

Uw Raad oordeelde reeds:

(...)

(RVV 243 676 van 5 november 2020)

Om bovenstaande redenen kan niet anders dan vastgesteld worden dat verzoekers, in hun individuele geval en met de gegeven omstandigheden, ruimschoots aantonen geen bescherming te hebben verkregen, rekening houdend met het feit dat de bewijsstandaard hierin laag is.”

Verzoekende partijen wensen tevens de aandacht van de Raad erop te vestigen dat meer en meer rapporten getuigen over het feit dat terugkerende Salvadoranen, na een weigering van hun asielaanvraag te hebben verkregen, een risico lopen voor hun leven. Zij citeren in dit verband uit het rapport *“Deported to Danger: United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse”* van Human Rights Watch van 5 februari 2020 en stellen dat waar meerdere rapporten vaststellen dat de terugkeer van Salvadoranen hun het leven kan kosten, het CGVS in gebreke blijft aan te tonen dat dit voor hen niet het geval zal zijn. Zij menen bij terugkeer het risico te lopen om opnieuw te worden bedreigd door dezelfde belagers en dat het feit dat zij hun asielrelaas reeds uit de doeken hebben gedaan bij de Belgische autoriteiten hen nog kwetsbaarder maakt bij de bendes die tijdens de procedure werden geciteerd. Voormeld rapport bevestigt dit volgens hen.

In uiterst ondergeschikte orde betogen verzoekende partijen dat het gepast is de bestreden beslissingen te vernietigen en hun dossier terug te sturen naar het CGVS voor verdere analyse.

3.2. Stukken

Bij de verzoekschriften worden een brief van het EHRM van 9 november 2021 in de zaak nr. 43539/21, *J.B. et autres c. Belgique* (stuk 3), een transactioneel voorstel van het EHRM in voormelde zaak (stuk 4) en een brief van het EHRM van 22 november 2021 in voormelde zaak (stuk 5) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

3.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel waarborgt, doch geven zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij dit artikel *in casu* geschonden achten. Bovendien wordt vastgesteld dat verzoekende partijen gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden

beslissingen voor te leggen aan de Raad en hun grieven aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd. Zij tonen niet aan dat zij met onderhavige procedure niet zouden beschikken over een rechtsmiddel dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in voornoemde verdragsbepaling.

3.3.1.2. In de mate dat verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris-generaal in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.1.3. Aangaande de door verzoekende partijen aangevoerde schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, voluit de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), wordt opgemerkt dat deze bepaling is overgenomen in de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoekende partijen tonen dit *in casu* evenwel niet aan. Zij kunnen derhalve de schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

3.3.1.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.2. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij zijn genomen.

In casu wordt in de motieven van de tweede bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat eerste verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) niet blijkt dat er, aangaande de voorgehouden problemen met El Barney, in haar hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, nu (i) zij haar hele leven lang op dezelfde plaats in El Salvador heeft gewoond en nooit problemen heeft gekend met bendeleden, (ii) de problemen van haar ex-schoonzus J. met El Barney omwille van de toe-eigening van haar appartement niet geloofwaardig werden bevonden door het CGVS gezien J. hierover volstrekt incoherente verklaringen aflegde, (iii) ook haar verklaringen en die van haar man daarover niet kunnen overtuigen, (iv) uit de notariële aktes aangaande de volmacht en verkoop van het appartement van J. geen enkel bewijs blijkt van de problemen of bedreigingen die zij dienaangaande met El Barney zou hebben gekend, (v) zij haar eigen huis verhuurt aan een vriendin met wie zij in contact staat en volgens wie er nooit mensen naar haar huis gekomen zijn om haar of die volmacht te zoeken en ook haar schoonfamilie, bij wie zij haar laatste weken in El Salvador heeft doorgebracht, geen problemen of bezoek van handlangers van El Barney heeft gehad en (vi) de Raad in zijn arrest nr. 243 705 van 5 november 2020 oordeelde dat J. en haar gezin niet aannemelijk gemaakt hebben dat zij alle, in hun individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de overheid hebben uitgeput en dezelfde redenering evenzeer van toepassing is in haar geval, omdat (B) het eenmalig incident waarbij haar zoon op school bedreigd werd door een medeleerling die zijn flesje water opeiste toen hij negen jaar oud was onvoldoende is om te besluiten dat zij of haar kinderen actueel een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade lopen, omdat (C) zij de louter hypothetische vrees dat haar kinderen ontvoerd of gerekruteerd zouden kunnen worden door de bendes

in El Salvador niet *in concreto* weet te staven, daar zij niet verder komt dan te verwijzen naar de algemene situatie, omdat (D) zij niet heeft aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling, omdat (E) de door haar neergelegde documenten niet in staat zijn om deze vaststellingen te wijzigen, en omdat (F) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de tweede bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ook in de motieven van de eerste bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) uit de twee door hem aangehaalde geïsoleerde incidenten in respectievelijk 1997 en 2001, die geen verband houden met elkaar en die meer dan twintig jaar geleden hebben plaatsgevonden, niet kan worden opgemaakt dat hij heden een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt, omdat (B) de motieven volgens de welke hij en zijn vrouw op 16 januari 2020 werden tegengehouden door gewapende mannen die de notariële akte wensten met betrekking tot een huis dat zijn vrouw met een volmacht had verkocht volledig steunen op de motieven die door zijn vrouw, eerste verzoekster *in casu*, ter zake werden uiteengezet en in het kader van haar asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, waarbij de motieven van de tweede bestreden beslissing worden hernomen, omdat (C) de door hem neergelegde documenten niet in staat zijn deze vaststellingen te ondermijnen, en omdat (D) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Ten slotte wordt ook in de motieven van de derde bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat tweede verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) zij haar verzoek om internationale bescherming volledig steunt op de motieven die door haar moeder, eerste verzoekster *in casu*, ter zake werden uiteengezet en in het kader van het verzoek van haar moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, waarbij de motieven van de tweede bestreden beslissing worden hernomen, omdat (B) de door haar neergelegde documenten niet in staat zijn deze vaststellingen te wijzigen, en omdat (C) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de derde bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten naar aanleiding van een incident op 16 januari 2020 waarbij verzoeker en eerste verzoekster zouden zijn tegengehouden door twee gewapende mannen toen zij in de auto zaten op de terugweg van de ex-

schoonmoeder van eerste verzoekster. De mannen zouden eerste verzoekster gevraagd hebben naar de volmacht voor de verkoop van het huis van haar ex-schoonzus, B. D. M. J., die haar deze volmacht zou hebben verleend nadat zij begin maart 2019 zou zijn bedreigd door haar halfbroer El Barney, een bendeleider van MS, en om die reden El Salvador een maand later zou hebben moeten verlaten. Verzoeker zou de wagen hebben versneld waardoor zij konden wegrijden van de mannen. Diezelfde dag zouden verzoekende partijen verhuisd zijn naar Negapa, waar verzoekers moeder woont, en daar contact hebben opgenomen met voormelde ex-schoonzus van eerste verzoekster, waarna zij zouden besloten hebben El Salvador te verlaten uit vrees om door El Barney te worden gedood.

Behalve deze vrees voor El Barney voeren verzoeker en eerste verzoekster een vrees aan dat hun kinderen zullen worden ontvoerd of gerekruteerd door de bendes in El Salvador en dat zij bij terugkeer problemen zullen krijgen omwille van hun verblijf in het buitenland.

Verzoeker maakt verder melding van een incident in 1997 waarbij hij zou zijn tegengehouden op de plaats waar hij studeerde door onbekenden die hem ervan beschuldigden dat hij de buurt in de gaten hield en die hem sloegen en met een mes in de rug staken en van een incident in 2001 waarbij hij en enkele vrienden zouden zijn beschoten door een bendelid.

Eerste verzoekster haalt nog aan dat toen haar zoon negen jaar oud was, hij op school een keer werd aangesproken door een kind dat groter was dan hem en hem onder bedreiging met de dood verplichtte om zijn fles water af te geven.

Ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming legden verzoeker en eerste verzoekster in de loop van de administratieve procedure hun paspoorten, hun huwelijksakte, de inschrijving van tweede verzoekster aan de universiteit en hun *blanco* strafregisters voor, alsook fotokopieën van notariële aktes betreffende de (volmacht voor de) verkoop van een huis, van twee medische attesten, van enkele nieuwsartikels en van de verkoopakte van een nieuw huis (administratief dossier (hierna: adm. doss.) verzoeker en eerste verzoekster, stuk 7, map met 'Documenten').

Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legde tweede verzoekster in de loop van de administratieve procedure haar paspoort en haar inschrijving aan de universiteit voor, alsook fotokopieën van notariële aktes betreffende de (volmacht voor de) verkoop van een huis (adm. doss. tweede verzoekster, stuk 5, map met 'Documenten').

De notariële aktes betreffende (de volmacht voor) de verkoop van het huis van J. en de aankoop van een andere woning kunnen aantonen dat eerste verzoekster de verkoop van het appartement van J. en de aankoop van een nieuwe woning heeft geregeld, doch hieruit kan op geen enkele wijze blijken dat zij of haar familieleden in verband hiermee problemen hebben gekregen met El Barney of door hem of zijn handlangers werden bedreigd. De paspoorten, huwelijksakte en *blanco* strafregisters hebben slechts betrekking op de identiteit, nationaliteit en samenstelling van het gezin van verzoekende partijen. Dit zijn elementen die *in casu* niet worden betwist, doch geen verband houden met de kern van hun relaas en hun daaraan gerelateerde vrees. Het inschrijvingsbewijs kan staven dat tweede verzoekster was ingeschreven aan de universiteit, wat *in casu* evenmin wordt betwist. Verzoekende partijen worden niet vermeld in de door hen voorgelegde nieuwsartikels (adm. doss. verzoeker en eerste verzoekster, stuk 6, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 4-5). Deze nieuwsartikels hebben geen betrekking op de persoonlijke situatie van verzoekende partijen en kunnen de door hen aangehaalde problemen en vrees dan ook niet aantonen. Het medisch attest van 10 februari 2021 staat dat verzoeker verschillende vreemde objecten in zijn lichaam heeft die chronische pijn veroorzaken. Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaart dat dit het gevolg is van het schietincident in 2001 waarvan hij het slachtoffer zou zijn geweest (*ibid.*, p. 5), kan dit niet als dusdanig blijken uit dit attest. Een medisch attest vormt bovendien geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de erin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. De Raad merkt bijkomend op dat voormeld incident van 2001 los staat van de gebeurtenissen die blijkens verzoekers verklaringen de aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit zijn land van herkomst en dat hieruit hoe dan ook geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden afgeleid, zoals verder wordt uiteengezet. Het

attest op naam van eerste verzoekster kan staven dat zij medische zorgen ontvangen heeft in België, doch niets meer.

De Raad besluit dat verzoekende partijen een inspanning hebben geleverd om hun verzoeken om internationale bescherming te staven met stukken, maar dat deze stukken niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of hun verklaringen voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van hun relaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Te dezen stelt de Raad vooreerst in navolging van de adjunct-commissaris-generaal vast dat geen geloof kan worden gehecht aan de vrees van verzoekende partijen om door El Barney of zijn handlangers te worden gedood omdat eerste verzoekster haar ex-schoonzus zou hebben geholpen met de verkoop van haar huis.

De adjunct-commissaris-generaal dient te worden bijgetreden waar hij in de bestreden beslissingen als volgt overweegt in hoofde van eerste verzoekster:

“Er wordt vooreerst opgemerkt dat u uw hele leven lang op dezelfde plaats in El Salvador heeft gewoond en nooit problemen heeft gekend met bendeleden. U verklaarde uitdrukkelijk geen contact te hebben gehad met bendeleden. U heeft nooit aanvaringen gekend met bendeleden in uw woonwijk (CGVS (...), p. 5). U heeft evenmin contact gehad met El Barney, afgezien van toen hij een klein kind was. Sindsdien weet u niets meer over hem (CGVS (...), p. 13).

(...)

Ook de verklaringen van u en uw man dienaangaande kunnen niet overtuigen. Zo slaagt u er niet in te duiden om welke redenen J. (...) u heeft opgezadeld met de verkoop van haar appartement, aangezien J. (...) zelf bedreigd zou zijn geweest omwille van dat appartement (CGVS (...), p. 13-14). U verklaart dat J. (...) haar huis onder dwang moest afstaan aan El Barney, die dit huis wilde gebruiken om zijn broer, J. A. (...) vrij te krijgen (CGVS (...), p. 14). Dit was een van de redenen waarom J. (...) El Salvador had verlaten (ibid.). U wordt dan gevraagd te duiden om welke redenen J. (...) u opzadelde met de verkoop van haar appartement, gezien de bedreigingen die hiermee gepaard zijn gegaan. U verwijst in eerste instantie naar uw goede band met J. (...), waarna u opnieuw wordt gewezen op het potentiële gevaar dat hieraan verbonden was, gezien de bedreigingen die J. (...) al in maart 2019 zou hebben gekend omwille van dit appartement (CGVS (...), p. 14-15). Hierna herhaalt u simpelweg dat u haar vertrouwenspersoon was en u geen band had met de vader of broers van J. (...) die misdadigers zijn (ibid.). Uit uw verklaringen blijkt bovendien niet dat u problemen heeft gekend toen u dit appartement van J. (...) verkocht eind november 2019 (CGVS (...), p. 15). Evenmin bent u op de hoogte of de nieuwe eigenaar problemen zou kennen omwille van zijn aankoop van dit appartement (CGVS (...), p. 15-16). Aangezien u en J. (...) verklaarden dat dit appartement absoluut door El Barney werd opgeëist, is het toch opvallend dat u dit appartement zonder problemen kon verkopen en u geen weet heeft of de nieuwe eigenaar daardoor problemen heeft gekend. Tevens wordt opgemerkt dat u het appartement reeds enkele maanden verkocht had toen u werd aangesproken door de mannen van El Barney. U wordt er dan ook op gewezen dat die volmacht van dat huis niets meer waard was, waarna u vaagweg stelde dat zij er nog niet waren achter gekomen dat het huis verkocht was (CGVS (...), p. 16). Gevraagd om welke reden de mensen van El Barney u nog zouden viseren, aangezien u die volmacht en dat huis van J. (...) aldus niet meer in uw bezit had, herhaalt u simpelweg dat zij toen nog niet wisten dat het huis verkocht was (ibid.). Concreet gevraagd waarom ze u heden dan nog zouden viseren, stelt u dat dit is omwille van de volmacht van het huis (CGVS (...), p. 17). U wordt er vervolgens op gewezen dat als zij echt zo graag dat appartement wilden, zij toch al te weten zouden zijn gekomen dat dit appartement verkocht was en aldus niet meer in uw bezit was, maar u slaagt er niet in hier een verklarend antwoord op te geven (ibid.). U wordt nog een laatste keer gevraagd om welke redenen u vandaag gevisiseerd zou worden, waarbij u niet verder komt dan opnieuw naar die volmacht te verwijzen en toe te voegen dat u het nu niet weet (ibid.).”

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in voorliggende verzoekschriften geen ernstige poging ondernemen om deze pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, te weerleggen of te ontcrachten. De Raad benadrukt dat het verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijven. Zij beperken zich in wezen tot het herhalen van hun eerder afgelegde verklaringen en het negeren van de pertinente gevolgtrekkingen van de adjunct-commissaris-generaal.

Verzoekende partijen kunnen niet overtuigen waar zij herhalen dat El Barney en diens handlangers geen kennis hadden van het feit dat het huis van J. uiteindelijk verkocht werd. Het is immers weinig aannemelijk dat de bendeleden er wel van op de hoogte zouden zijn geweest dat eerste verzoekster van haar ex-schoonzus een volmacht zou hebben gekregen om het huis te verkopen, doch niet dat het huis reeds werd verkocht toen zij eerste verzoekster op 16 januari 2020 zouden hebben gevraagd naar deze volmacht. De volmacht zou haar immers reeds in maart 2019 zijn verleend en op het moment dat haar hiernaar door de bendeleden zou zijn gevraagd zou het huis reeds anderhalve maand eerder zijn verkocht (adm. doss. verzoeker en eerste verzoekster, stuk 6, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekster, p. 13 en 15). Volgens de verklaringen van eerste verzoekster konden de bendeleden bij een instantie genaamd CNR eenvoudigweg documenten opvragen in verband met het huis en waren ze zo wellicht op de hoogte gekomen van het feit dat zij over een volmacht voor de verkoop ervan beschikte. Haar erop gewezen dat de bendeleden er bij CNR dan toch ook achter moeten zijn gekomen dat het huis verkocht was, aangezien daar volgens haar geregistreerd wordt wie een huis verkoopt en wie het aankoopt, hield eerste verzoekster voor dat er te weinig tijd verstreken was tussen de verkoop van het huis op 29 november 2019 en het incident van 16 januari 2020 opdat de bendeleden toen al op de hoogte konden zijn van de verkoop (*ibid.*, p. 16). Nog daargelaten dat eerste verzoekster zich beperkt tot loutere beweringen, verklaart zij niet waarom zij actueel nog door de kompanen van El Barney zou worden geviseerd, daar haar ex-schoonzus niet langer eigenaar is van het huis en de volmacht dus geen nut meer heeft. In hun verzoekschriften betogen verzoekende partijen dat het feit dat het huis werd verkocht weinig verandert aan de zaak omdat het aannemelijk is dat El Barney en zijn handlangers op hen wraak zullen willen nemen als ze ontdekken dat het huis verkocht is. Zij stellen dat zij hoe dan ook zullen “worden beschouwd als opposanten van de eisen van de bende, onafhankelijk van het feit dat het nog mogelijk is om die notariële akte te bemachtigen en het huis te verkopen of niet”. Nochtans beweerde eerste verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud nog dat indien de bendeleden op 16 januari 2020 al hadden geweten dat het huis verkocht was, zij haar niet zouden zijn komen zoeken (*ibid.*, p. 16), wat niet strookt met de huidige bewering van verzoekende partijen dat de bendeleden omwille van de verkoop uit zouden zijn op wraak. Overigens blijkt nergens uit haar verklaringen dat de bendeleden eerste verzoekster op enig moment zouden hebben duidelijk gemaakt dat zij het huis van haar ex-schoonzus niet mocht verkopen, zodat niet kan worden ingezien welke eisen van de bende zij zou hebben genegeerd door te verkopen.

Er zijn verder geen concrete aanwijzingen dat de handlangers van El Barney naar verzoekende partijen op zoek zijn omwille van het feit dat eerste verzoekster het huis van haar ex-schoonzus heeft verkocht. In dit verband kan worden gewezen op de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die steun vinden in de administratieve dossiers en door verzoekende partijen niet worden betwist, laat staan weerlegd:

“Hetgeen verder uw voorgehouden problemen met El Barney ondermijnt, is de vaststelling dat u uw eigen huis verhuurt aan een vriendin met wie u in contact staat (CGVS (...), p. 17). Volgens haar zijn er nooit mensen naar uw huis gekomen om u of die volmacht op te zoeken (CGVS (...), p. 18). Ook uw schoonfamilie, bij wie u uw laatste weken in El Salvador heeft gewoond, heeft geen problemen of bezoek gekend van handlangers van El Barney (ibid.).”

De verwijzing in dit verband naar “*officiële bronnen die getuigen van het feit dat de bende geen genade zal tonen*” is niet dienstig. De aangehaalde algemene informatie over het bendegeweld kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst daadwerkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven daartoe in gebreke.

De adjunct-commissaris-generaal vervolgt in de bestreden beslissingen op goede gronden:

“Voorst wordt opgemerkt dat J. (...) in beroep is gegaan tegen haar beslissing van het CGVS. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RvV) oordeelde in haar arrest nr. 243705 van 5 november 2020 dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming en dat J. (...) en haar gezin niet aannemelijk gemaakt hebben dat zij “alle, in hun individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de overheid hebben uitgeput. (...) Uit hun verklaringen en de door hen neergelegde documenten blijkt immers dat verschillende familieleden van verzoekster strafrechtelijk worden vervolgd door de Salvadoraanse justitie. Zo werden verzoeksters vader en broer J.A. in 2018 gearresteerd in de Operatie Nexos-Narcos, waarin ook leden van de politie, voormalige voetballeiders en een voormalige burgemeester werden aangehouden (zie administratief dossier, stuk 3.5. “Vrijlating geweigerd voor broer van “El Barney”, 9 januari 2019) op beschuldiging van het leiden van een organisatie die actief is in drugshandel.

Volgens dit artikel heeft deze organisatie vertakkingen in Colombia, Costa Rica en Guatemala en liep het onderzoek sinds 2016 en verklaarde het openbaar ministerie dat ze getuigenissen hadden van onderzoekers die als klanten waren geïnfiltreerd. Ook de broer van El Barney, M.A.B.C. (zie stuk verzoekschrift, stuk A. 4, “Structuur onder leiding van Reyes bewoog miljoenen in illegale operaties: broer van MS-13 leider “El Barney” maakt deel uit van het netwerk”, 10 januari 2020), werd in januari 2020 gearresteerd op beschuldiging van witwassen van gelden, verduistering en fraude. Volgens dit door verzoekers neergelegde artikel maakte M.A.B.C. deel uit van een organisatie rond een voormalig voorzitter van het Parlement, Reyes Morales. Ook El Barney wordt nog steeds gezocht, onder meer door de Verenigde Staten en is sinds 2013 voortvluchtig. Daaruit blijkt dat ingeval van verzoeksters familie er wel degelijk gerechtelijke stappen zijn ondernomen en dat belangrijke familieleden zijn opgepakt. Daaruit volgt dat, in tegenstelling tot wat beide partijen ter terechtzitting stellen, ondanks het gebrekkige justitieel en politieel apparaat, in het geval van verzoekers familie wel degelijk werd opgetreden door justitie. Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoekers geen poging hebben ondernomen om bescherming vanwege de overheid te bekomen toen zij zich bedreigd voelden door J.A., noch door El Barney. Gezien de gerechtelijke stappen die zijn ondernomen tegen haar broer J.A.; haar vader en M.A.B.C., de broer van El Barney die tot de organisatiestructuur van El Barney behoort, kan evenwel aangenomen worden dat de Salvadoraanse justitie bescherming kan en wil bieden aan verzoekers, mochten zij concrete en reële bedreigingen ontvangen van El Barney of van verzoeksters broer J.A.. In dit verband moet herhaald worden dat de bescherming door de overheid doeltreffend en van niet tijdelijke aard moet zijn. Evenwel betekent dit niet dat de bescherming door de overheid absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door niet-overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. (...) Aangezien, in hun individuele omstandigheden niet aangetoond is dat er geen overheidsbescherming voorhanden is, kunnen de beweerdelijke bedreigingen door niet-overheidsactoren niet beschouwd worden als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Aldus kan het beschermingsverzoek niet leiden tot het toekennen van internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is een verder onderzoek van het beroep in het licht van artikel 48/3 en 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet van voormelde bepalingen van de Vreemdelingenwet niet noodzakelijk wat betreft de beweerdelijke bedreigingen door El Barney en verzoeksters broer J.A..”

Verzoekende partijen kunnen niet worden bijgetreden in zoverre zij het “gezag van gewijsde” van het arrest nr. 243 705 van 5 november 2020 van de Raad, waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, in vraag stellen. Zij erkennen dat de Raad van State het cassatieberoep tegen dit arrest heeft afgewezen, doch menen dat het verzoekschrift dat vervolgens in deze zaak werd ingediend bij het EHRM “de gewenste weerklank” vond, ter staving waarvan zij verwijzen naar stukken die zij bij hun verzoekschriften voegen. Met een schrijven van 9 november 2021 brengt het EHRM de advocaat van de verzoekende partijen in de betrokken zaak op de hoogte van het feit dat het verzoekschrift aan de Belgische overheid ter kennis werd gebracht en van het verdere verloop van de procedure. De partijen worden ertoe uitgenodigd om in een eerste, niet-contentieuze fase vóór 1 februari 2022 tot een akkoord te komen over een minnelijke schikking. In de brief wordt verwezen naar een bijgevoegde ontwerpverklaring waarin de details van de door het EHRM voorgestelde minnelijke schikking zijn opgenomen (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 3). Verzoekende partijen beweren in hun verzoekschrift dat de Belgische staat, na communicatie van het verzoekschrift dat J. B. in voormelde zaak bij het EHRM heeft ingediend, naar voren is gekomen met een “*transactioneel voorstel*” om de voortzetting van de procedure voor het EHRM te vermijden en verwijzen naar het bij hun verzoekschriften gevoegde stuk 4. Dit document blijkt evenwel uit te gaan van het EHRM en niet van de Belgische staat. Uit dit stuk blijkt verder niet dat de betrokken partijen deze verklaring hebben ondertekend, zodat hieruit niet kan worden afgeleid dat het voorstel tot minnelijke schikking door hen werd aanvaard, laat staan dat “*de Belgische Staat een veroordeling vreest en zo het proces voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens tracht stop te zetten*”, zoals verzoekende partijen in hun verzoekschriften voorhouden. Uit het feit dat het EHRM in een document van 22 november 2021 enkele pertinente vragen heeft gesteld aan de betrokken partijen, waarop het antwoord overigens ontbreekt (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 5), kan evenmin worden afgeleid dat het EHRM, dan wel de Belgische staat zelf, van oordeel is dat het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming in de betrokken zaak onvoldoende grondig is gebeurd of tot verkeerde conclusies heeft geleid. De Raad besluit dat verzoekende partijen er niet in slagen de geldingskracht van de motieven die *in casu* ontleend zijn aan het arrest nr. 243 705 van 5 november 2020 van de Raad onderuit te halen.

De adjunct-commissaris-generaal wijst er verder terecht op dat dezelfde redenering als in het arrest nr. 243 705 van 5 november 2020 van de Raad van toepassing is *in casu* en licht dit in de bestreden beslissingen als volgt toe in hoofde van eerste verzoekster:

“Ook u toont niet aan bescherming te hebben gezocht bij de autoriteiten in El Salvador (CGVS (...), p. 18). U stelt dat u geen vertrouwen kan hebben in de politie, aangezien zij corrupt zijn. U wordt erop gewezen dat er tegen de mensen die u zouden bedreigen, weldegelijk werd opgetreden door justitie (ibid.). Er werden namelijk gerechtelijke stappen ondernomen tegen J. (...) haar broer J. A. (...) en de vader van J. (...), die in de gevangenis zaten (CGVS (...), p. 14; (...), p. 10). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat de politie geallieerd is met de drugssmokkelaars en bendeleden en de politie hen nog meer zou beschermen dan jullie (CGVS (...), p. 18). Gezien de gerechtelijke stappen die zijn ondernomen tegen handlangers van El Barney, kan evenwel aangenomen worden dat de Salvadoraanse justitie bescherming kan en wil bieden aan u en uw gezin, mochten jullie concrete en reële bedreigingen ontvangen van El Barney of zijn handlangers. U stelt dienaangaande dat er niets in dat uw familie garanties biedt, aangezien mensen gevangen zetten volgens u een soort show is die wordt opgevoerd en zij mensen buiten de gevangenis aansturen door bevelen te geven (CGVS (...), p. 19). U stelt simpelweg geen bescherming te hebben gevraagd omdat u geen bescherming zou krijgen, hetgeen een louter blote bewering is die u niet in concreto weet aan te tonen (ibid.).”

Door in hun verzoekschriften eenvoudigweg te verwijzen naar hun eerder afgelegde verklaringen over de reden waarom zij bij de Salvadoraanse autoriteiten geen klacht hebben ingediend naar aanleiding van het door hen voorgehouden incident van 16 januari 2020 weerleggen verzoekende partijen de hierboven aangehaalde pertinente vaststellingen daarover niet. Waar zij opmerken dat verzoeker reeds twee incidenten beleefde toen hij nog jong was *“waarbij de Salvadoraanse autoriteiten volledig passief bij bleven”*, dient te worden benadrukt dat uit niets blijkt dat deze losstaande incidenten verband houden met het vermeende incident op 16 januari 2020 en dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat de politie in beide gevallen wel degelijk is opgetreden. Dat één van verzoekers belagers tijdens het eerste incident werd vrijgelaten wegens een gebrek aan bewijzen en de politie de zaak in verband met het tweede incident heeft afgesloten op vraag van verzoeker en zijn moeder, nadat een onbekende jongen hen kwam zeggen dat zij geen klacht mochten indienen (adm. doss. verzoeker en eerste verzoekster, stuk 6, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 9-10 en 12), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de politie wel degelijk bereid was om verzoeker bescherming te bieden tegen zijn belagers. Verzoekende partijen houden voor met reden te hebben aangegeven dat de gerechtelijke stappen die in hun dossier werden ondernomen onvoldoende zijn om hun gezin gerust te stellen, doch blijven in gebreke te verduidelijken welke gerechtelijke stappen zij naar aanleiding van het voorgehouden incident van 16 januari 2020 juist hebben ondernomen. Uit hun verklaringen blijkt niet dat zij ooit een klacht hebben ingediend.

Waar verzoekende partijen in hun verzoekschriften stellen dat zij een klacht indienden maar vervolgens met de dood werden bedreigd en dat er zodanig veel druk op hen werd gelegd om de klacht terug in te trekken dat zij zich niet meer aanboden bij de politie, waaromtrent zij ook een *“testigo criteriado”* neerleggen die een soortgelijke situatie illustreert, beperken zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Allicht betreft het een materiële vergissing daar hierover niets kan worden gelezen in de rechtsplegingsdossiers en een dergelijk stuk niet wordt neergelegd. Met hun verwijzing naar algemene informatie en rechtspraak van de Raad over het optreden van de lokale autoriteiten in El Salvador tegen bendegeweld en de straffeloosheid en corruptie waarmee dit gepaard gaat, blijven verzoekende partijen verder in gebreke *in concreto* aan te tonen dat, in hun individuele omstandigheden, de Salvadoraanse autoriteiten niet in staat of bereid zouden zijn om hen te beschermen mochten zij concrete en reële bedreigingen ontvangen van El Barney of zijn handlangers.

De Raad benadrukt dat *in casu* noch de familieband van verzoekende partijen met J. B. D. M. noch het bestaan van El Barney en het gevaar dat hij mogelijks kan betekenen ter discussie staan, doch dat een loutere verwijzing naar deze elementen niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven daartoe in gebreke.

Over de door verzoeker en eerste verzoekster aangehaalde vrees voor de ontvoering of rekrutering van hun kinderen door bendes in El Salvador motiveert de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van eerste verzoekster op pertinente wijze als volgt:

“U stelt tevens dat uw kinderen ontvoerd of gerekruteerd zouden kunnen worden door de bendes in El Salvador, omdat u dit zag en hoorde in de nieuwsberichten (CGVS (...), p. 12). Gevraagd om welke reden u denkt dat uw zoon gerekruteerd zou kunnen worden, stelt u vaagweg dat dit dagelijks gebeurt met jongeren en bendeleden jongeren willen pakken of dingen in hun hoofd kunnen praten (CGVS (...), p. 20). Dit blijkt aldus een louter hypothetische vrees die u niet in concreto weet te staven, daar u niet verder komt dan te verwijzen naar de algemene situatie (CGVS (...), p. 11-12, p. 20). Uw man stelt eveneens geen andere vrees te hebben voor uw kinderen (CGVS (...), p. 24).”

Verzoekende partijen beperken zich in hun verzoekschriften tot een louter herhalen van hun vrees voor rekrutering of vervolging van hun kinderen en het aanhalen van algemene informatie hierover, en blijven aldus in gebreke *in concreto* aannemelijk te maken dat hun kinderen bij terugkeer naar El Salvador persoonlijk het risico lopen om door de bendes te worden gerekruteerd of vervolgd.

Wat betreft de door verzoeker aangehaalde incidenten die in 1997 respectievelijk 2001 zouden hebben plaatsgevonden, kan worden verwezen naar de volgende pertinente motieven daarover in de eerste bestreden beslissing:

“Vooreest dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaring blijkt dat u in 1997 geslagen en met een mes gestoken bent geweest in de buurt van uw school door onbekenden die vermoedden dat u hen in de gaten was aan het houden (CGVS (...), p. 9). Uit uw verklaringen blijkt dat u hierna geholpen werd door de politie, die u naar het ziekenhuis bracht en een van uw belagers oppakte nadat u hem had aangewezen (ibid.). Deze man werd echter terug vrijgelaten wegens een gebrek aan bewijzen (CGVS (...), p. 10). U heeft deze onbekende bendeleden nadien niet meer gezien (ibid.). In 2001 bent u geraakt door drie kogels bij een schietpartij aan een winkel in de kolonia Tronkas del Norte (CGVS (...), p. 9-10). U vermoedt dat een bendelid jullie beschoten heeft omdat hij wenste toe te treden tot de bende, waarvoor hij een groep mannen moest beschieten (CGVS(...), p. 11). U werd verzorgd in het ziekenhuis (ibid.). Het medisch attest dd. 10.02.2021 staft dat u verschillende vreemde objecten in uw lichaam heeft die chronische pijn veroorzaken. U verklaart dat dit een gevolg is van de schietpartij in 2001 (CGVS(...), p. 5). Een onbekende jongen kwam een maand later tegen u zeggen dat u geen klacht mocht gaan indienen (CGVS(...), p. 12). Na veel ondervragingen besloot de politie op vraag van u en uw moeder om de zaak af te sluiten (ibid.). U heeft nadien geen problemen meer gekend met deze bendeleden (ibid.). Uit deze twee geïsoleerde incidenten die geen verband houden met elkaar en die meer dan twintig jaar geleden hebben plaatsgevonden, kan niet worden opgemaakt dat u heden een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft (CGVS (...), p. 12).”

Verzoekende partijen verwijten de adjunct-commissaris-generaal voormelde incidenten te minimaliseren en betwisten dat verzoeker naar aanleiding hiervan werd geholpen door de politie. Zoals hoger reeds aangehaald, blijkt uit verzoekers niet-betwiste verklaringen dat de politie in beide gevallen wel degelijk bereid was om hulp te bieden en wordt aan deze vaststelling geen afbreuk gedaan door het feit dat een naar aanleiding van het eerste incident gearresteerde verdachte werd vrijgelaten wegens een gebrek aan bewijs en dat de politie de zaak in verband met het tweede incident heeft afgesloten op vraag van verzoeker nadat een onbekende jongen hem zou hebben gezegd dat hij geen klacht mocht indienen. Verzoekende partijen blijven verder in gebreke aan te tonen dat zij actueel omwille van deze feiten een gegronde vrees voor vervolging hebben of een reëel risico op ernstige schade lopen.

Verzoekende partijen vestigen verder de aandacht van de Raad op *“het feit dat meer en meer rapporten getuigen over het feit dat terugkerende Salvadoranen, na een weigering van asielaanvraag te hebben verkregen, een risico lopen voor hun leven”* en citeren uit het rapport *“Deported to Danger: United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse”* van Human Rights Watch van 5 februari 2020. Zij voeren aan dat zij wel degelijk het risico lopen om in geval van terugkeer naar hun land van herkomst opnieuw te worden bedreigd door dezelfde belagers. Het feit dat zij hun vluchtrelaas reeds uit de doeken hebben gedaan bij de Belgische autoriteiten maakt hen nog kwetsbaarder bij de bendes die zij tijdens de procedure hebben geciteerd, zo stellen zij. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, maken verzoekende partijen de door hen aangehaalde problemen met El Barney en zijn handlangers niet aannemelijk. Zij maken dan ook niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer om deze redenen problemen zullen ondervinden. Voor het overige beperken verzoekende partijen zich in hun verzoekschriften tot een verwijzing naar algemene informatie over de situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom zij persoonlijk zouden worden blootgesteld aan de daarin beschreven risico's. Zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt aangestipt, kan op basis van de beschikbare informatie, meer bepaald de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021 en de COI Focus *“El Salvador:*

Veiligheidssituatie” van 12 oktober 2020, niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging. Verzoekende partijen brengen geen informatie bij op basis waarvan anderszins kan worden besloten. Het rapport van Human Rights Watch waarnaar zij verwijzen gaat overigens in het bijzonder over personen die terugkeerden uit de Verenigde Staten en die in vele gevallen over een specifiek profiel beschikken, onder meer door een verleden als bendelid. Verzoekende partijen tonen niet aan dat zij behoren tot groepen terugkeerders met een specifiek profiel. Hun verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. Zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt aangestipt, heeft eerste verzoekster tijdens haar administratieve procedure evenmin *in concreto* aannemelijk gemaakt dat er in haar hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van haar verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van eerste verzoekster op goede gronden toegelicht als volgt:

“U slaagt er echter niet in concrete elementen aan te halen waaruit blijkt dat u omwille van uw buitenlands verblijf in het vizier zal komen te staan van criminele bendes (CGVS (...), p. 19-20). Gevraagd hoe uw verblijf in het buitenland precies tot problemen zou kunnen leiden, stelde u vaagweg dat ze vragen zouden stellen omtrent waar u zou hebben uitgehangen. Gevraagd hoe dit concreet tot problemen zou kunnen leiden, stelde u louter dat ze jullie zouden kunnen vermoorden (CGVS (...), p. 19). Uit uw verklaringen bleek echter niet dat u ooit problemen heeft gehad met bendeleden in uw wijk (CGVS (...), p. 5). U werd hier dan ook op gewezen, waarna u simpelweg herhaalde dat ze vragen zouden kunnen stellen over jullie afwezigheid en ze u zouden kunnen vermoorden (CGVS (...), p. 19-20). U voegde nog toe dat u er 42 jaar gewoond heeft, maar dat u nu verdwenen bent en ze u aldus als een onbekende zouden beschouwen waardoor ze zouden kunnen denken dat u info heeft doorgespeeld aan andere kolonies, wat voor problemen zou kunnen zorgen (ibid.). U slaagt er aldus niet in uw beweerde toekomstige problemen omwille van uw verblijf in buitenland te concretiseren.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier van verzoeker en eerste verzoekster, zijn deugdelijk en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De Raad stelt tot slot vast dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen ongemoeid laten waar in hoofde van eerste verzoekster als volgt wordt gemotiveerd:

“Daarnaast stelt u dat uw zoon een keer bedreigd is geweest op school door een medeleerling die zijn flesje water opeiste toen hij negen jaar oud was (CGVS (...), p. 5). Uw zoon wilde om die redenen niet meer naar school gaan, hij bleef twee weken thuis. U ging spreken met een leerkracht op school, waarna de leerkracht u verzekerde dat er voor hem gezorgd ging worden en dat niemand hem iets zou aandoen. Uw zoon ging opnieuw naar school en heeft nadien geen contact meer gehad met die persoon die hem zou bedreigd hebben (ibid.). Een dergelijk eenmalig incident uit het verleden (...) is onvoldoende om te besluiten dat u of uw kinderen actueel een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade lopen.”

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier van verzoeker en eerste verzoekster, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoekende partijen geheel onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Met hun vaag en algemeen betoog over een gebrek aan inrekeningname van de culturele context van hun dossier, wat volgens hen onder andere zou hebben geleid tot een buitensporige bewijslast op hun schouders, brengen verzoekende partijen verder geen concrete en afdoende argumenten of elementen aan die een ander licht vermogen te werpen op de hoger aangehaalde pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissingen. Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers en volstaan om te besluiten dat verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging in hun hoofde aannemelijk maken.

Indien, zoals *in casu*, is vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door de verzoekende partijen voorgehouden vervolgingsfeiten en vrees, is een verder onderzoek van de materiële bestanddelen van de vluchtelingendefinitie niet langer noodzakelijk. Het betoog van verzoekende partijen dat zij behoren tot een ‘specifieke sociale groep’ in hun hoedanigheid van personen die geweigerd hebben hun medewerking te verlenen aan bendeleden en van *“ouders van pubers die riskeren het doelwit te zijn van rekrutering of vervolgingsakten vanwege mareros”* is bijgevolg niet dienstig.

De hoger gedane vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

3.3.4.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoekende partijen in gebreke blijven een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

3.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Met hun betoog dat de bendes in El Salvador als een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet dienen te worden beschouwd en hun verwijzing naar algemene informatie over de bendes zoals die blijkt uit aangehaalde bronnen en het arrest nr. 243 676 van 5 november 2020 van de Raad doen verzoekende partijen geen afbreuk aan de vaststelling dat het geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is. Verzoekende partijen brengen geen objectieve informatie bij waaruit het tegendeel blijkt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.4.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de (adjunct-)commissaris-generaal oplegt zijn of haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij elk de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.9. Waar verzoekende partijen in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de (adjunct-)commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat

er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN